

קונטרס

# די לצרות

וגלה עצות והדרכות לאדם, איך להפטר מכל צרותיו, ויכניס בו התחזקות עצומה, איך לעבר על כל מה שעובר עליו, ויהיה תמיד איתו וחקו בדעתו, לבלי להתרחק ממנו ותברך.

אשר כתב הרב הגאון הצדיק, חסידא ופרישא, עמוד האמונה, מנורה הטהורה, המגלה והמפרסם אמתת מציאותו ותברך לכל העולם בלו.

## כבוד קדשת הרב הצדיק מוהרא"ש זצ"ל

בגוי ומיסד על-פי דברי רבינו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון, בוצינא קדישא  
עלאה, אדוננו מורנו ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אגיס ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

הובא לדפוס ע"י חסידי ברסלב ע"ה"ק ירושלים תוכב"א



## היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

**בארא פארק**

4801 11th Ave,  
Brooklyn NY 11219  
347.760.5924

היכל הקודש

**קרית יואל**

8 Premishlan Way,  
Monroe NY 10950  
845.243.0563

היכל הקודש

**מאנסי**

32 Dolson Road  
Monsey NY 10952  
347.733.7551

היכל הקודש

**בני ברק**

רחוב הבעל שם טוב 7  
052.760.5715

היכל הקודש

**וויליאמסבורג**

27 Skillman Street  
Brooklyn NY 11205  
718.384.1652

היכל הקודש

**קרית יואל**

8 Hayes Ct.  
Monroe NY 10950  
845.467.5299

היכל הקודש

**בלומינגטון**

24 Merriewald LN S  
Monroe NY 10950  
845.238.0804

היכל הקודש

**יוזשלים**

רחוב רבי נחמן מברסלב 15  
054.845.6150

צו הערן די  
הערליכע שיעורים  
פונעם ראש ישיבה שליט"א  
רופט:

**קול ברסלב**

212.444.9191

**חיווק פאר די אידישע שטוב**

212.444.9169

נדפסע ע"י

**קרן הדפסה  
היכל הקודש**

2623 State Route 52  
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

קונטרס

# די לצרות

.א

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, אשר עקר הקללה בזה העולם — שהאדם נעשה מקלל, רחמנא לצלן, הוא רק כשמושיף עצמו אל הכפירות והאפיקורסות, ועוקר את עצמו ממנו יתברך, שאז מתחילות לעבור עליו כל מיני צרות ובעיות, כי כשאדם מכניס בעצמו אמתת מציאותו יתברך, יודע, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה, מהיה ומקים את כל הבריאה בלה, והכל לכל משגח בהשגחה פרטית, ואין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם בן מכריזין עליו מלמעלה (חלין ז:), ואין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה, אפלו כמלא נימא (יומא לח:), ואפלו ריש גרגיתא (זה

שְׁמַמְנָה עַל הַבְּיּוֹבִים), מִן שְׂמִיא מִנּוּ לִיָּה (גַּם אוֹתוֹ מִמְּנִים מִן הַשָּׁמַיִם) (בְּרֻכּוֹת נח.), וּכְשִׁידַע דְּבַר זֶה, אִזּוֹ אַף פַּעַם אֵינוֹ מִסְתַּבֵּךְ בְּצָרוֹת וּבִסְוִיָּים, כִּי יוֹדַע שֶׁהַכֹּל מִמְּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וּבּוֹרַח רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲכַל בְּרַגַע שֶׁהָאָדָם מִפְּרִיד אֶת עֲצָמוֹ מִיִּדְעוֹת אֵלָיו, וְנִמְשָׁךְ לְדַעוֹת נִפְסְדוֹת — לְכַפִּירוֹת וּלְאֶפִיקוֹרְסוֹת, לְמִינּוֹת וּלְרַשָּׁעוֹת וְכוּ', אִזּוֹ דִּיקָא מִסְתַּבֵּךְ בְּצָרוֹת, וּבְרַגַע שֶׁמִּסְתַּבֵּךְ בְּצָרוֹת, הוּא מִדְּרִידָר מִצָּרָה לְצָרָה, עַד שֶׁמֶרַב צָרוֹת שְׁעוֹבְרוֹת עָלָיו, הוּא מֵיֵאֵשׁ מַחֲיִיו, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְהוֹלֵךְ מִמְּרַמֵּר בְּדַכְּאוֹן וּבְעֲצָבוֹן, וּמְרִים וּמְרוֹרִים לוֹ הַחַיִּים; לְזֹאת, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, רְאֵה לּוֹמֵר "דֵּי לְצָרוֹת" שְׁלֵךְ, וְתַתְּחִיל לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ עֲרֻבוֹת, נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו, חֵיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתוֹדַע, שֶׁהוּא יִתְבַּרֵךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְתַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר רַק עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, הֵינּוּ שְׁתַּלְּךְ לְמַקּוֹם פְּנוּי שְׂאִין שָׁם בְּנֵי-אָדָם, וְתַתְּחִיל לְהַשִּׁיחַ וּלְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה לְאֵט לְאֵט תִּרְדְּנָה מִמֶּךָ כָּל הָאֲבָנִים הַכְּבֹדוֹת הַמְּנַחוֹת עַל לְבָבְךָ, וְיִתְחִיל לְהַמְשִׁיךְ עָלֶיךָ אוֹר נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, כִּי בְּרַגַע שֶׁהָאָדָם פּוֹנֶה אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּמְכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ אֶל תּוֹךְ הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְיוֹדַע בִּיִּדְעָה בְּרוּרָה וּמְזַכְּכָת, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, בְּאוֹתוֹ רַגַע, הוּא נִפְטָר

מכל הצרות ומכל הבעיות, כי כבר אינו מפחד מאף אחד בעולם; ועל-כן, אהובי, בני היקר, אמר "די לצרות" שלך, ותתחיל לברח אל הקדוש-ברוך-הוא, ותחזר אליו בתשובה אמתית, כי הוא יתברך מחכה לך שתשוב אליו, ומיד כשתשוב בתשובה, ותרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך, אז תראה איך שתפטר מכל הצרות שבעולם; נא ונא, אהובי, בני היקר, שמע בקולי, ותקיים זאת, ואז תראה איך שפבר יהיה "די לצרות" שלך.

## ב.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר! אם אתה רוצה שיהיה כבר "די לצרות" שלך, תשתדל בכל מיני אפנים להיות בשלום עם כל בריה שבעולם, הן עם עצמך — שתשלים עם גורלך, והן עם אשתך וילדיך — שתשלים עמם, ואל תסתכל על העולות והרע שעשו לך, והן עם אחרים — שתשלים עמם, ותדון אותם לכף זכות, ואל תסתכל על הרע שעשו לך, כי "די לצרות" והפסקתם תלוי רק במדת השלום — כפי שהאדם מרגיל את עצמו לחיות עם כל אחד בשלום, ודן אותו לכף זכות, על-ידי-זה נפסקות ממנו כל הצרות, כי להפוך — כל הצרות שבעולם נמשכות

לאדם רק על-ידי המחלקת והמריבות, שהוא רב עם עצמו, ואינו יכול להשלים עם מצבו ועם מה שעובר עליו, וכן רב עם אשתו ועם ילדיו, ותמיד יש לו כל מיני טענות ומענות עליהם, ואינו דן אותם לכף זכות, וביתו נהפך לבית ריב ומחלקת, וכן עם כל אדם הוא רב ומתקוטט, על-ידי-זוה נמשכות עליו כל הצרות, כי הצרות נמשכות לאדם רק על-ידי המחלקת והמריבות; לזאת, אהובי, בני היקר! אם אתה רוצה לומר "די לצרות" שלך, ראה להיות בשלום עם כל אחד ואחד, ותשלים עם עצמך, עם אשתך וילדך ועם זלתיך, ואז תראה איך שתפטר מכל צרותיך, ותחיה חיים ערכים ומתקנים, כי אין לך עוד ברכה כמו השלום, ואף שבגני-אדם מסדרים אותך, וכן אשתך וילדך, אתה ראה להמשיך לילך בדרך השלום, ותמיד תזכר, כי שמו של הקדוש-ברוך-הוא — שלום (שפת י'), ועל-ידי שאתה תהיה איש שלום, ותחזיק בשלום, תהיה דבוק בחי החיים, ולא תפחד משום בריה שבעולם, ותפטר מכל צרותיך; אשרי מי ששם שלום לדרך, ואז אומר "די לצרות" שלו, ונפטר מכל רע, ונמשכת עליו ברכה, ישועה והצלחה בכל מעשה ידיו.

## ג.

אהובי, בני היקר, ראה להשתדל לעשות כל מיני פעולות שבעולם, להיות שש, שמח ועליו, ותרקוד ותשמע כלי זמר בכל יום, ותנגן לעצמך נגונים של שמחה, וכן תשתדל לשמח אחרים, ועל-ידי-זה יהיה "די לצרות" שלך, כי כל הצרות שעוברות על האדם, הן רק מחמת עצבות, מרה שחורה ודכאון, שממשיך על עצמו, כי זה עקר הצרה בכל הצרות — שהאדם נופל בעצבות ובמרירות, ואינו יכול לבוא לשמחה אמיתית, ועל-כן מי שרוצה לומר "די לצרות" שלו, שישתדל בכל מיני אפנים שבעולם להיות אף שמח תמיד, ויעשה כל מיני פעולות שבעולם להיות שמח, אפלו על-ידי מלתא דשטותא ומלתא דבדיחותא (עין לקויטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), העקר שיהיה שמח, כי השמחה מרחקת מהאדם את הצרות שלו, ואם היו בני-אדם יודעים את מעלת הששון והשמחה — שהאדם שמח וצוחק מהכל, ועל-ידי-זה מתבטלות כל הצרות שלו, אז כלם היו ששים ושמחים, רוקדים ומנגנים לעצמם נגונים של שמחה, אף מחמת שאין בני-אדם יודעים זאת, ודרך בני-האדם להמשיך תמיד אל העצבות והמרירות, על-ידי-זה נמשכות עליהם צרות רבות, והם תמיד בדכאון ובעצבון, ויש להם כל

מיני תרועים והצדקות, למה הם בעצבות ובמרירות, מאחר שעוברים עליהם כל-כף הרבה משברים וגלים, עניות ודחקות ומחלות, וסובלים מה שסובלים, כי הפעל-דבר עושה את שלו — להכניס באדם מרירות ועצבות, ונותן לו כל מיני הצדקות שיהיה בעצבות, ובשביל זה סובלים כל-כף הרבה צרות, אבל ברגע שאדם מתחיל לשמח, אז נעשה "די לצרות" שלו; על-כן ראה, אהובי, בני היקר, רק לשמח, ותשמע כלי זמר ונגונים של שמחה, ועליך לדעת, כי עקר השמחה היא הדבקות בו ותברך, ובזה שהאדם מכניס בדתו אמתת מציאותו ותברך, ויודע שהוא ותברך מחיה, מהנה ומקים את כל הבריאה כלה, והכל לכל אלקות גמור הוא, ומרגיל את עצמו להסתפל על העולם בעינים פקוחות, ומסתפל על פנימיות כל דבר, הינו על החיות אלקות המחיה, מהנה ומקים את הדבר הזה, אז דיקא יהיה שש, שמח ועליו, ויפטר מכל צרותיו; אשרי מי ששמח תמיד, שאז יאמר "די לצרות" שלו, ויגאל מכל צרותיו; וזכר כלל גדול זה, אהובי, בני, ואל יהיו דברים אלו קלים בעיניך, כי תצטרך את זה לימים הבאים, כי ימי חיינו הכל, ושנותינו מרמה, והנה אנחנו כאן, והנה כבר נהיה שם, ועל-כן חבל מאד לבלות את הימים והלילות, השבועות, החודשים והשנים שיש



לנו בזה העולם במרירות, בעצבות ובדכאון, אשר על-ידי-זה ממשיכים על עצמנו צרות ויסורים מרורים, לזאת שמע בקולי, ותעשה כל מיני פעולות שבעולם להיות שש ושמח, ואז דיקא תאמר "די לצרות" שלך, ותשתעשע בשעשוע עולם הבא.

## ד.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, שכל הצרות והיסורים שהאדם סובל, הם רק מחמת בטול תורה, כי מי שמבטל תורה, הקדוש-ברוך-הוא מביא עליו יסורים מכעזין, ועוזרים אותו (ברכות ה.): ועל-כן אם אתה רוצה לומר "די לצרות" שלך, ראה לברח אל התורה הקדושה, ותרגיל את עצמך ללמד את התורה הקדושה, אשר אין לה עוד טוב, ואין לה עוד נעם כמו למוד התורה הקדושה בתמימות ובפשטות גמורה — שתרגיל את עצמך ללמד בכל יום: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכה ואגדה, ואמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי, ראש השנה, פרק ד', הלכה ח'): פִּינן שקבלתם עליכם על תורה, מעלה אני עליכם כאלו לא חטאתם מימכם; וכל היסורים והצרות יבדלו מך, כי אצלו יתברך מאד מאד חשיבה התורה, וכל העוסק בתורה, אינו צריך — לא חטאת ולא

עולה ולא מנחה ולא אשם (מנחות קי.), ואין לה בן  
 חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה, ומי שעוסק  
 בתלמוד תורה, הרי זה מתעלה (אבות ו); ואם היו  
 בני-אדם יודעים מעלת למוד התורה, שאפלו אדם  
 לומד בתמימות ובפשיטות, ואומר את התבות של  
 מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכה ואגדה, ואיך שזה  
 מבטל את כל צרותיו, אז היו רגילים ללמד תורה  
 בכל יום ויום, כי אפלו אחד שישב ועוסק בתורה,  
 שכינה עמו (ברכות ו.); ועל-כן, אהובי, בני היקר, אם  
 אתה רוצה לומר די לצרותיך, הרגל את עצמך ללמד  
 בכל יום את התורה הקדושה, ותעשה לעצמך קביעות  
 עצומה לקרא בכל יום במקרא, במשנה, בגמרא,  
 במדרש, בהלכה ובאגדה בחשק חדש, ותכף-ומיד  
 כשתכניס את עצמך לתוך התורה, על-ידי-זה תפטר  
 מכל הצרות, ואמרו חכמינו הקדושים: כיון שקרא  
 אדם תורה, נביאים וכתובים, ושנה מדרש, הלכות  
 ואגדות, ושנה הגמרא, ושנה הפלפול לשמה, מיד  
 רוח-הקדש שורה עליו (עין תנא דבי אליהו, זוטא, פרק  
 א); כי התורה משמרתו מכל רע בנערותו, ונותנת  
 לו אחרית ותקנה בזקנותו (קדושין פב.), וככל שהאדם  
 בורח יותר אל התורה הקדושה, על-ידי-זה הוא אומר  
 "די לצרות" שלו, ואם היו בני-אדם יודעים מעלת

למוד התורה, ואיך שְׁהיא נותנת לאדם חיים בעולם הזה ובעולם הבא, היו עוסקים בלמוד התורה הקדושה בכל יום, והיו רגילים ללמד בכל יום כמה פרקים וכמה דפים במקרא, במשנה, בגמרא, במדרש, בהלכה ובאגדה, ולא היו מתאששים כלל, כי התורה מבטלת את העני, הצרות והיסורים מהאדם, וממִשְׁכַּת עליו ישועות רבות; על-כן ראה, אהובי, בני היקר, לא להיות בטלן, רק תברח אל התורה הקדושה בכל יום ויום, ואמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי, ברכות, פ"ק ט', הלכה ה'): מה התינוק הזה צריך לינק בכל שעה שביום, כך כל אדם שבישראל צריך ליגע בתורה בכל שעות שביום, וכמו שהתינוק — עקר חיותו הוא היניקה משדי אמו, כמו-כן צריך כל אדם בישאל להרגיש, שעקר חיותו הוא על-ידי שלומד תורה, וזה צריך להיות אצלו תמיד חֵדֶשׁ, כְּמֵאֲמָרָם, זְכוּרָנָם לְבִרְכָה (ערויבין נד'): מֵה אֵילָה רְחֵמָה צָר, וְחֻבִּיבָה עַל בּוֹעֵלָה כֹּל שָׁעָה וְשָׁעָה כְּשָׁעָה ראשונה, אף דברי תורה חביבין על לומדיהן בכל שעה ושעה כשעה ראשונה; כי מי שפּרָגֵל אֶת עֲצָמוֹ ללמד בכל יום בחשק חֵדֶשׁ, על-ידי-הַ מְבַטֵּל אֶת כָּל הצרות ממנו, ומרגיש חיים חֵדֶשִׁים בכל יום, ואמרו (ברכות סג'): חֻבִּיבָה תוֹרָה עַל לּוֹמְדֶיהָ כֹּל יוֹם וְיוֹם כְּיוֹם שֶׁנִּתְּנָה מֵהָרַסִינִי; וְעַל-כֵּן, אֶהוּבִי, בְּנֵי תַעֲשֶׂה

לעצמך חק קבוע לקרא בכל יום במקרא, במשנה, בגמרא, במדרש, בהלכה ובאגדה, ועל-ידי-זה תאמר "די לצרות" שלך.

## ה.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, אשר אין לך עוד דבר שמגרש את הצרות והיסורים של האדם כמו מדת החסד, כי מי שמרגיל את עצמו לעשות חסד עם זלתי, אזי אומר "די לצרות" שלו, כי עקר הצרות שנמשכות לאדם הן רק כשאינו רוצה לעשות צדקה וחסד עם זלתי, ועל-כן אמרו חכמינו הקדושים, שאפלו כשאדם חטא בפה שחטא, בזבח ובמנחה אינו מתכפר, אבל בתורה ובגמילות חסדים מתכפר (ראש השנה יח:), כי מעלת התורה וגמילות חסדים, אין לתאר ואין לשער כלל, כי אצלו תברך מאד חשוב כשאדם לומד תורה ועוסק בגמילות חסדים, ואמרו (ירושלמי, פאה פרק א'): "תאריכו ימים" (דברים לב, מז) — זו גמילות חסדים; בזה שאדם גומל חסד עם זלתי, הוא מאריך ימים, ומרגיש ערכות, נעימות, ידידות, זיו, חיות אלקותו ותברך עוד בזה העולם, ואמרו (ירושלמי, תענית, פרק ד', הלכה ב'): "ובצל ידי כפיתיה" (ישעיה נא, טז), זו גמילות חסדים, שכל העוסק בגמילות חסדים, זוכה

לישב בצלו של הקדוש-ברוך-הוא; ועל-כן אם אתה רוצה לומר די לצרותיך, ראה לעסק בחסד עם זלתיך, וככל שתעשה יותר חסד עם זלתיך, ימשך עליך חסד מהקדוש-ברוך-הוא, כי במדה שאדם מודד, בה מודדין לו (סוטה ת.ו.), ועל-ידי-זה תאמר די לצרותיך; ואמר הקדוש-ברוך-הוא: חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה ככל הזבח שזבח שלמה לפני (עין ילקוט הושע, רמז תקכ"ב); ולכן, בני, תשתדל לעשות תמיד צדקה וחסד עם זלתיך, ועל-ידי-זה תתבטלנה ממך כל הצרות, כמאמרם, זכרונם לברכה (שחר טוב, תהלים טז): אם ראית אדם שמתעסק בתורה ובגמילות חסדים, עתיד הוא לזכות לעטרת שיבה כמו אברהם אבינו; אשרי המצית, ויגיע לכל טוב אמתי ונצחי.

ו.

ראה, אהובי, בני היקר, לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תניח בעצמך חלישות הדעת כרגע, כי כל הצרות והיסורים שנמשכים לאדם, הם רק כשנופל לקטנות הדעת, ונחלשת דעתו מכל מה שמסבב אותו, ועל-כן ראה להשתדל להרחיב דעתך, ותכף-וימך כשתהיה לך הרחבת הדעת תאמר "די לצרות" שלך; וצריך לעבד על עצמו מאד מאד לזכות

להגיע לגדלות הדעת ולגדלות המחין, שלא יהיה קמץן וכלי, רק יתנהג בהרחבה גדולה, וזה יוציא אותו מכל הצרות והצמצומים שמסבבים אותו; אשרי מי שמרחיב את דעתו, והוא ותן על כל מה שעובר עליו, שאז יאמר "די לצרות" שלו, וימשכו עליו ישועות והרחבות גדולות; אשרי לו בזה ובכא!

## .ז

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, שכל הצרות שעוברות על האדם, הן רק מחמת כח המדמה, שמדמה לעצמו דמיונות כאלו, שכל אחד רוצה לעשות לו רעה, וכאלו כל אחד רוצה להקניטו ולהשפילו, לרחקו ולגרשו, וכאמת זה בא לאדם מחמת קטנות הדעת, כי מי שיש לו גדלות הדעת והמחין, ומאיר לו שהקדוש-ברוך הוא מנהיג את עולמו בהשגחה פרטית, והוא יתברך מחיה, מהנה ומקים את כל הבריאה כלה, הוא אינו מפחד משום ברעה שבעולם, ואינו צריך שום תשומת-לב מבני-אדם, ואזי אין לו צרות; ועל-כן, אהובי, בני, ראה לומר "די לצרות" שלך, ותצא מהדמיונות שלך, שאפה מדמה לעצמך כאלו כל אחד רוצה לעקר אותך וכו', או לשבר אותך וכו', או לנקם בך וכו', או לרדף אותך וכו', כי כל אלו הדמיונות הם

מחלת עצבים, ואם אתה רוצה להישע ולצאת מצרתך, ראה לצאת מכל מיני הדמיונות שאתה מדמה בדעתך, ואז דיקא תאמר "די לצרות" שלך.

## ח.

אהובי, בני היקר, תדע שכל הצרות שעוברות עליך, הן רק מחמת שאתה מרחיק עצמך מבני-אדם, כי אם היית מערב עם בני-אדם, ומדבר עמהם, ומשיח ומספר להם, לא היית נופל לדכאון ולעצבון, שהם מחלת העצבים, כי מי שמרחיק עצמו מבני-אדם, והולך בכדידות, ואינו רוצה לדבר עם שום בריה, זה סימן של שגעון ושטות, וזה מביא על האדם כל מיני צרות ויסורים, שמתיסר ממנו מעצמו; ועל-כן ראה, אהובי, בני היקר, לומר די לצרותיך, ותתחיל לדבר עם בני-אדם, ותתערב עמהם, כי הדבור יש לו כח גדול, וכשאדם מרגיל את עצמו לדבר עם בני-אדם דבורי אמונה והשגחה פרטית, ומחזק אותם, אפלו שיהיה במצבים הכי גרועים, בזה שהוא מדבר עם אחרים, בזה הוא יוצא מצרותיו; ועל-כן, אהובי, בני, אומר "די לצרות" שלך, ותתחיל לדבר עם בני-אדם, ותשיח ותספר לפניהם דבורי אמונה והתחזקות, ותחזק ותשמח את לבכם הנשבר, ובזה תהיה גם לך תקוה

לתקן את שברון לבך, כי כשאדם מדבר עם אחרים, נעשה אור ישר ואור חוזר, שבזה שהוא מעורר אחרים, הדבורים נשלכים בחזרה אליו, והוא גם-כן נהנה מדבוריו; לזאת ראה, אהובי, בני היקר, לדבר עם בני-אדם דבורי שמחה והתחזקות, ועל-ידי-זה גם אתה תהיה שמח, ותחזק את עצמך.

## ט.

אהובי, בני היקר! למה לך ללכת במרירות, בעצבות ובדפאון? למה לך להצטער על עולם שאינו שלך? הלא בין כף ובין כף תבלה את ימך בשונה — ברצונך ושל א ברצונך, מדוע לא תראה, שיעבר לך היום בשמחה, בשירים ובנגונים, מדוע לך להתיסר ב'סורים ובמכאובים לשוא, על-ידי עצבות ומרירות שאתה מתמרר בעצמך, ראה לדבר עם אחרים דבורים של שמחה והתחזקות, ועל-ידי-זה תשמח גם את עצמך, ותאמר "די לצרות" שלך; וזכור דברים אלו, כי הם יסוד גדול בחיים, וכל אלו שנסתגעו, רחמנא לצלן, ונפלו בפח יקוש, הכל מפני שלא רצו לקחת את עצמם בידיהם, כי כשאדם לוקח את עצמו בידי, ואומר: "די לצרות" שלו, ומתחיל לדבר עם זלתי, ומחזק ומאמץ אותו, ויוצא מתוך עצמו, על-ידי-זה



נגאל מכל צרותיו; לזאת, אהובי, בני היקר, ראה  
 להכניס את דברי אלה בלבך, ואז תשתנה לגמרי,  
 ויתרחב לך ברוחניות ובגשמיות, ואם תצית אותי בזה  
 לא תתחרט — לא בזה ולא בבא, כי תזכה לירש את  
 העולם הבא בעולם הזה; אשרי מי ששמח תמיד, שאז  
 יורש את העולם הזה והעולם הבא גם יחד; אשרי לו!

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!



# הספר הקדוש הזה

נדפס לטובת נשמת בעל מחבר  
של הספר הזה מאור עינינו,  
חיות נפשינו, עטרת ראשינו, כבוד

קדושת מרן הגה"ק רבי

## אליעזר שלמה

בן רבי

## מנחם זאב

זצוקללה"ה

נלב"ע י"ז שבט תשע"ה

ת.נ.צ.ב.ה.

# הספר הקדוש הזה נרפם לזכות

מורינו ראש הישיבה שליט"א

וזוגתו

אסתר גיטל תחי',

וילדיהם

שלמה ומשפ',

אלחנן חיים ומשפ',

מרים העניא זיסל ומשפ',

שמעון, נחמן נתן, יצחק דוד, צבי,

רחל לאה, יוסף, מנחם, יחזקאל.

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא

ויזכו לרות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם

אמן כן יהי רצון



הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

מרדכי שאול יעקב בן צביה פערל נ"י  
וזוגתו

מלכה רחל בת לאה נעמי תחי'

וילדיהם

נחמה אסתר, חנה פראדל, דבורה גיטל,

בלומא, נפתלי צבי, פייגא ליבא, ישראל יוסף, חיה שיינדל.

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות לבם לטובה,

ויתברך מפי אל אליון בבני חיי ומוזני רוויחא, ויזכו

לרוות רוב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם, אמן

כן יהי רצון.